

กระทู้ถามที่ ๕๕๓ ร.

สภาผู้แทนราษฎร

๑๐ กรกฎาคม ๒๕๔๒

เรื่อง การแก้ปัญหาขอทาน

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม ถาพนายกรัฐมนตรี ดังต่อไปนี้

เนื่องจากในสภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันได้มีอาชีพขอทานเกิดขึ้นเป็นจำนวนมากอยู่ตามแหล่งชุมชนขนาดใหญ่ สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ ศูนย์การค้า และสถานที่สำคัญอีกหลายแห่ง ซึ่งก่อให้เกิดความรำคาญ และเสียหายต่อภาพพจน์ของประเทศ ผู้ประกอบอาชีพนี้มีทั้งคนปกติ และผู้พิการ มีทั้งการขอทานที่กระทำไปด้วยความตั้งใจของเจ้าตัวเอง และมีขบวนการที่หากินกับขอทานโดยล่อลวงให้ผู้พิการหรือคนชรามาเป็นผู้ขอ แล้วมีผู้มาคอยรับคอยส่ง และแบ่งเงินให้กับขอทาน จึงขอเรียนถามว่า

๑. รัฐบาลจะดำเนินการเพื่อให้อาชีพขอทานมีจำนวนน้อยลงอย่างไร ขอทราบรายละเอียด
๒. มีการขึ้นทะเบียนอาชีพขอทานเพื่อให้การฝึกอาชีพ สงเคราะห์ และช่วยเหลือจากทางราชการหรือไม่ อย่างไร ขอทราบรายละเอียด
๓. รัฐบาลมีนโยบายที่จะแก้ปัญหาให้มีอาชีพขอทานในสังคมไทยหรือไม่ อย่างไร ขอทราบรายละเอียด

ขอให้ตอบในราชกิจจานุเบกษา

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

เปรมศักดิ์ เพียยุระ

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น

พรรคความหวังใหม่

คำตอบกระทู้ถามที่ ๕๖๓ ร.

ของ นายเปรมศักดิ์ เพียยุระ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดขอนแก่น
เรื่อง การแก้ปัญหาขอทาน

ข้าพเจ้า พลตำรวจตรี วุฒิ สุโกศล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ได้รับ
มอบหมายจาก ฯพณฯ นายกรัฐมนตรีให้เป็นผู้ชี้แจงตอบกระทู้ถาม เรื่อง การแก้ปัญหาขอทาน
ข้าพเจ้าขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ดังนี้

มชน
กา
นที่
หรือ

คำตอบข้อ ๑ ขอเรียนว่า กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ได้ดำเนินการสงเคราะห์
ช่วยเหลือคนขอทานเพื่อให้อาชีพขอทานลดจำนวนลง โดยได้แต่งตั้งชุดเฉพาะกิจแก้ปัญหาสังคม
เร่งด่วน ประกอบด้วย หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ได้แก่ กรมประชาสงเคราะห์ องค์การระหว่าง
ประเทศเพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน (IOM) องค์การ UNHCR และองค์การ UNICEF เพื่อวางแผน
ป้องกันและแก้ไขปัญหาเด็ก สตรี มิให้ตกเป็นเครื่องมือแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบตลอดจนควบคุม
การเร่ร่อนขอทาน เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ๒๕๔๔

าง
าบ

นอกจากนี้ ยังร่วมกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสำนักเทศกิจ กรุงเทพมหานคร ปฏิบัติงาน
สำรวจและช่วยเหลือคนเร่ร่อนขอทานตามที่สาธารณะต่างๆ ทั้งกรุงเทพ ฯ ปริมณฑล และต่างจังหวัด
นำส่งเข้ารับการสงเคราะห์ บริการด้านปัจจัย ๔ การรักษาพยาบาล การศึกษาและการฝึกอาชีพใน
สถานสงเคราะห์ของรัฐ เพื่อให้ขอทานเหล่านี้ได้นำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการประกอบอาชีพเลี้ยงตนเอง
เลิกพฤติกรรมขอทาน

ในกรณีที่เป็นผู้หลบหนีเข้าเมืองผิดกฎหมายเข้ามาประกอบอาชีพขอทาน จะประสานสำนักงาน
ตรวจคนเข้าเมือง สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และองค์การระหว่างประเทศ เพื่อการโยกย้ายถิ่นฐาน
(IOM) เพื่อส่งกลับภูมิลำเนา และในกรณีที่เป็นแก๊งค์ขอทานจะประสานสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
ดำเนินการกวาดล้างผู้จัดหาขอทาน เพื่อดำเนินคดีตามกฎหมายอาญาต่อไป

คำตอบข้อ ๒ ขอเรียนว่า ขอทานที่ได้รับการช่วยเหลือหรือถูกควบคุมนำส่งสถานสงเคราะห์
คนไร้ที่พึ่งจะมีการสอบข้อเท็จจริงเพื่อจัดทำทะเบียนผู้รับการสงเคราะห์ของสถานสงเคราะห์ซึ่งผู้รับการ
สงเคราะห์จะได้รับการสงเคราะห์ และช่วยเหลือในด้านต่างๆ เช่น ได้รับการด้านปัจจัย ๔ บริการ
ด้านการรักษาพยาบาลเบื้องต้น บริการสังคมสงเคราะห์ การให้คำแนะนำปรึกษา การติดตามญาติ
การฝึกอาชีพ การฟื้นฟูปรับสภาพจิตใจ เพื่อให้ผู้รับการสงเคราะห์สามารถออกสู่สังคมและมีชีวิต
ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และไม่กลับไปยึดอาชีพขอทานอีก

ทั้งนี้ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม มีสถานสงเคราะห์คนไร้ที่พึ่งทั่วประเทศ จำนวน ๑๐ แห่งให้การสงเคราะห์และช่วยเหลือคนขอทาน ๘,๒๖๕ คน (เป็นขอทานไทย ๒,๘๖๕ คน ขอทานต่างด้าว ๕,๒๘๖ คน)

คำตอบข้อ ๓ ขอเรียนว่า รัฐบาลมีนโยบายในการแก้ไขปัญหาให้มีอาชีพขอทานในสังคมไทย โดยดำเนินการ ดังนี้

๑. ประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อมวลชนต่างๆ ให้ประชาชนตระหนักถึงปัญหาการมีขอทาน และเป็นแนวร่วมในการป้องกันโดยการไม่ให้เงินขอทานและให้ประชาชนแจ้งข้อมูลข่าวสาร แหล่งพักพิงขอทาน หรือแก๊งค์ขอทานทางหมายเลขโทรศัพท์ ๒๘๑-๔๑๕๗, ๒๕๗-๘๕๘๕ ตลอด ๒๔ ชั่วโมง รวมทั้งไม่สนับสนุนให้บุตรหลานหรือผู้สูงอายุมาประกอบอาชีพขอทาน และเสริมสร้างค่านิยมของการมีศักดิ์ศรีในการประกอบอาชีพ

๒. แก้ไขพระราชบัญญัติควบคุมการขอทาน พ.ศ. ๒๕๘๕ ให้มีความทันสมัยสอดคล้องกับสถานการณ์ปัญหาคนขอทานที่พัฒนาเป็นธุรกิจที่มีรายได้ดี โดยกำหนดบทลงโทษผู้อยู่เบื้องหลังคนขอทาน และคนขอทาน ตลอดจนกำหนดให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ได้เข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการกวาดล้างคนขอทานในพื้นที่ของตนด้วย

๓. กระจายบริการสวัสดิการสังคมต่างๆ ไปสู่ประชาชนในชนบทอย่างทั่วถึงโดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการที่ส่งเสริมอาชีพและรายได้แก่ประชาชน

๔. ส่งเสริมความเข้มแข็งขององค์กรประชาชนในชุมชน เช่น องค์กรบริหารส่วนตำบล ศูนย์สงเคราะห์ราษฎร ศูนย์บริหารผู้สูงอายุในวัด เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของสมาชิกชุมชนให้ทันต่อเหตุการณ์ และพัฒนาท้องถิ่นของตนให้เจริญก้าวหน้า

๕. ดำเนินการศึกษาวิจัยสภาพปัญหาความเดือดร้อนของชุมชนที่มีคนอพยพเดินทางไปขอทานเป็นจำนวนมาก เช่น สุรินทร์ บุรีรัมย์ ศรีสะเกษ ฯลฯ เพื่อนำมาใช้วางแผนและดำเนินการแก้ไขปัญหาให้หมดไป